Воістину, роз’ясненим є те, що дозволено в релігії Іслам, як і роз’ясненим є те, що заборонено в ній

Передається від Ну’мана ібн Башіра (нехай буде задоволений ним Аллаг), що він сказав: «Я чув як Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) сказав, – і він приклав свої пальці до своїх вух: «Воістину, роз’ясненим є те, що дозволено в релігії Іслам, як і роз’ясненим є те, що заборонено в ній, але поміж них трапляються незрозумілі ситуації, положення яких не зрозуміло для більшості людей. І той, хто остерігатиметься незрозумілого і сумнівного, той збереже свою релігію та свою честь, а той, хто нехтуватиме сумнівним, — потрапить в заборонене. Адже він подібний до пастуха, який пасе свою отару біля заповідного місця і ось-ось вона перетне кордони забороненої території... Зверніть увагу: кожен пан обов'язково має якесь місце, заборонене для інших і, воістину, заповідні місця Аллага — Його заборони в релігії. І воістину, є в тілі людини шматочок плоті, який, будучи благим, робить благим і все тіло, а якщо буде зіпсованим, то обов’язково зіпсує все тіло. Воістину, цей шматочок — серце.»

[صحيح] [متفق عليه]

Пояснив Пророк (мир йому і благословення Аллага) загальне правило, яке стосується положення ситуацій (речей), і що життєві ситуації поділяються на три типи: ті, що дозволені і ті, що заборонені, а також ті ситуації, положення яких до кінця не зрозуміло для більшості людей, з точки зору їх дозволеності чи заборони. Тому той, хто віддалив себе від участі у справах, в яких він не впевнений, то він зберіг свою релігію, віддалившись від попадання в заборонене. Крім того, такий мусульманин зберіг свою честь від людських пересудів, які могли б висловлювати йому свої нарікання, через вчинення ним сумнівного. Якщо ж мусульманин не остерігатиметься сумнівних вчинків, то з ним може статися одне з двох: або він вчинить заборонену дію, або про нього будуть злословити люди, торкаючись його честі. Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) навів в якості прикладу чоловіка, який не остерігається сумнівних вчинків. Він порівняв його з пастухом, який пасе своїх верблюдів і овець біля заповідної землі, яка належить іншому господареві. І цей пастух ось-ось перейде межі цієї території, і почне пасти свою отару на забороненій місцевості, оскільки він дуже близько до неї знаходиться. Це ж стосується і людини, яка робить якусь сумнівну річ. Адже тим самим вона наближається до тих дій, які вже заборонені Аллагом, і ось-ось вчинить те, в забороні чого немає сумнівів. Окрім того, Пророк (мир йому і благословення Аллага) вказав на те, що зовнішні діяння є проявом внутрішніх діянь, – праведних, чи порочних. Він пояснив, що в тілі людини є шматочок плоті (тобто серце), який, будучи благим, робить благим все тіло, а якщо він зіпсований, то псує і все тіло.